

ພຣະທັມເພງຄໍາຄວນ

1	2	3	4	5
-------------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------------------

ເພງຄໍາຄວນ

LAMENTATIONS

1 ຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຊີໂອນທີ່ເປັນຊະເລີຍ

The Deserted City

- 1 ກຸງທີ່ແຫນ້ນຫນາດ້ວຍພົນເມືອງມາອ້າງວ້າງຢູ່ໄດ້ຫນໍ່ ນະຄອນທີ່ຮຸ່ງເຮືອງຢູ່ຖ້າມາກາງປະຊາຊາດມາກາຍເປັນດັ່ງຍິງຫມ້າຍຫນໍ່ ນະຄອນທີ່ເປັນດັ່ງເຈົ້າຍິງຖ້າມາກາງເມືອງທັງຫລາຍ ກໍກັບເປັນເມືອງຂຶ້ນຂອງເຂົາໄປ
- 2 ນະຄອນນັ້ນຮ້ອງໄຫ້ສະອິ້ນໃນຣາຕຣີການ ແລະນໍ້າຕາຂອງນາງກໍອາບແກ້ມ ນາງຈະຫາໃຜຖ້າມາກາງຄົນທີ່ຮັກນາງໃຫ້ມາເລົ່າໂລມກໍຫາບໍ່ພົບ ບັນດາຫມູ່ເພື່ອນຂອງນາງຫມົດທຸກຄົນໄດ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ນາງ ເຂົາທັງປວງກັບເປັນສັດຕູຂອງນາງ
- 3 ຢູ່ດາໄດ້ຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍ ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກໃຈ ຕ້ອງທໍາງານຢ່າງທາດ ນາງຕ້ອງອາສັຍຖ້າມາກາງປະຊາຊາດທັງຫລາຍ ນາງບໍ່ພົບທີ່ພັກສຽບເລີຍ ບັນດາຜູ້ຂົ່ມເຫັງໄດ້ໄລ່ທັນນາງ ເມື່ອເວລານາງທຸກໃຈ
- 4 ຖນົນຫິນທາງທີ່ເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍໂສກເສົ້າຢູ່ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດເດີນໄປໃນງານເທສການ ບັນດາປະຕູເມືອງຂອງນາງຫວ່າງເປົ່າ ພວກປະໂຣທິດທັງປວງຂອງນາງໄດ້ພາກັນຖອນໃຈ ສາວພົມມະຈາຣີທັງຫລາຍຂອງນາງກໍຕ້ອງຫິນທຸກ ແລະຕົວນາງເອງກໍໄດ້ຮັບຄວາມຂົ່ມຂຶ້ນຢັ່ງນັກ
- 5 ພວກຄົນທີ່ຂັດຂວາງນາງກາຍເປັນຫົວຫນ້າ ພວກສັດຕູຂອງນາງໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍາໃຫ້ນາງຫິນທຸກ ເພາະຄວາມທໍຣະຍົດອັນມະຫັນຂອງນາງ ລູກເຕົ້າທັງຫລາຍຂອງນາງຕົກເປັນຊະເລີຍຕໍ່ຫນ້າສັດຕູ
- 6 ແລະຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຕະການ ໄດ້ພາກໄປຈາກທິດາແຫ່ງຊີໂອນເສັງແລ້ວ ພວກເຈົ້ານາຍຂອງນາງກໍກັບເປັນດັ່ງຜູງກວາງ ທີ່ຫາທິງຫຍ້າລ້ຽງຊີວິດບໍ່ໄດ້ ແລະໄດ້ແລ່ນຫນີໄປຂ້າງຫນ້າຜູ້ໄລ່ຕິດຕາມ
- 7 ເຢຣູຊາເລັມເມື່ອຕົກຢູ່ໃນຍາມທຸກໃຈ ແລະຍາມລໍາບາກກໍໄດ້ຫວນລະນຶກເຖິງສິ່ງປະເສີດ ທີ່ຕົນເຄີຍມີໃນຄັ້ງກ່ອນ ເມື່ອພົນເມືອງຂອງນາງຕົກຢູ່ໃນມືຂອງສັດຕູ ແລະຫາບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະສົງເຄາະນາງ ພວກສັດຕູເຫັນນາງແລ້ວກໍເຍາະເຍີ້ຍຄວາມຫລົ່ມຈົມຂອງນາງ
- 8 ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ທໍາບາບຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ເຫດສະນັ້ນຈຶ່ງເປັນສິ່ງມົນທົນ ບັນດາຄົນທີ່ເຄີຍໃຫ້ກຽດນາງກໍລົບລຸ່ນນາງ ເພາະເຫດເຂົາທັງຫລາຍເຫັນຄວາມອັບຍົດຂອງນາງ ໂອ ນາງເອງໄດ້ຖອນໃຈ ແລະຫັນຫນ້າຂອງນາງໄປເສັງ
- 9 ມົນທົນຂອງນາງກໍຂັງໃນກະໂປງຂອງນາງ ແລະນາງບໍ່ໄດ້ຄໍານຶງເຖິງອະນາຄົດ ດັ່ງນັ້ນນາງຈຶ່ງເສື່ອມໂຊມລົງໄວຢ່າງຫນ້າຕົກໃຈ ນາງກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດເລົ່າໂລມ “ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍທອດພຣະເນດ ຄວາມທຸກໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງ ເພາະພວກສັດຕູໄດ້ແຂງຂໍ້ຍົກຕົວຂຶ້ນແລ້ວ”
- 10 ພວກສັດຕູໄດ້ຍື່ນມືຂອງເຂົາ ຍຶດເອົາບັນດາຂອງປະເສີດຂອງນາງ ດ້ວຍນາງໄດ້ເຫັນບັນດາປະຊາຊາດບຸກເຂົ້າມາໃນສະຖານນະມັສການຂອງນາງ ຄືຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າມາໃນຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະອົງ

- 11 ບັນດາພົນລະເມືອງຂອງນາງໄດ້ຫາຍໃຈໃຫຍ່ ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍຊອກຫາອາຫານແລະພວກເຂົາໄດ້ເອົາຊັບສິນຂອງຕົວອອກແລກອາຫານກິນເພື່ອຈະໄດ້ລ້ຽງຊີວິດ “ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍຊົງທອດພຣະເນດ ເພາະຂ້າພຣະອົງເປັນທີ່ຢຽດຫຍາມເສັງແລ້ວ”
- 12 ເບິ່ງແມ່, ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ເດີນຜ່ານໄປ ທ່ານບໍ່ໄດ້ເກີດມີຄວາມຮູ້ສຶກຫຍັງບໍ່ ຈຶ່ງເບິ່ງດູ ວ່າມີຄວາມທຸກອັນໃດແດ່ທີ່ເຫມືອນຄວາມທຸກທີ່ມາສູ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນຄວາມທຸກຂຶ້ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນວັນທີ່ພຣະອົງຊົງພຣະພິໂຣດຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງນັ້ນ
- 13 “ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງໄຟລົງມາຈາກເບື້ອງເທິງ ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນກະດູກທັງຫລາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຫ້າງແຮວໄວ້ດັກຕີນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຫັນກັບຄືນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໂດດດ່ຽວ ແລະອ່ອນລະອາຢູ່ຕລອດວັນ
- 14 “ພາຣະແຫ່ງການທໍຣະຍົດທັງມວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຖືກຮວມເຂົ້າກັນເປັນແອກ ໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຊົງຮວບມັດໄວ້ ແອກນັ້ນຮັດຕຶງຮອບຄໍຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ກຳລັງຂ້າພະເຈົ້າຖອຍໄປ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຕໍ່ຕ້ານໄດ້
- 15 “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຖິ້ມນັກຮົບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖ້າມາກາງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເກນຊຸມນຸມຊົນເຂົ້າມາຕໍ່ສູ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຈະຢຽບຢຳຊາຍສະກັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ແຫລກໄປ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍຳລູກສາວພົມມະຈາຣີແຫ່ງຢູດາ ດັ່ງຢຽບຫມາກອະກຸນລິງໃນບໍ່ຍຳຫມາກອະກຸນ
- 16 “ເພາະເຫດນີ້ເອງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີນ້ຳຕາໂຫລລົງມາ ເພາະຜູ້ອອຍໃຈຢູ່ໄກຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ຄືຜູ້ທີ່ໃຫ້ກຳລັງໃຈຂ້າພະເຈົ້າ ແລະພວກລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໂດດດ່ຽວເພາະພວກສັດຕູໄດ້ຊັຍຊະນະ”
- 17 ເມືອງຊີໂອນໄດ້ຢຽດມີທັງສອງອອກອ້ອນວອນ ແຕ່ກໍບໍ່ມີໃຜທີ່ເລົ່າໂລມນາງໄດ້ ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະບັນຊາກ່າວໂທດຢາໂຄບ ວ່າໃຫ້ພວກທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຢາໂຄບຕັ້ງຕົວຂຶ້ນເປັນຄູ່ສັດຕູ ເຢຣູຊາເລັມເປັນສິ່ງເປີະເບື້ອນຖ້າມາກາງເຂົາທັງຫລາຍ
- 18 “ພຣະເຈົ້າຊົງຊອບທັມແລ້ວ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂັດຂຶ້ນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ເບິ່ງແມ່ ບັນດາຊົນຊາດທັງຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍທ່ານໄດ້ຟັງ ແລະຂໍຈົ່ງຫລົງເບິ່ງຄວາມທົນທຸກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ສາວພົມມະຈາຣີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຫນຸ່ມໆຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕົກໄປເປັນຊະເລີຍແລ້ວ
- 19 “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນບັນດາຄົນຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຫລອກລວງຂ້າພະເຈົ້າ ພວກປະໂຣທິດແລະພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຕາຍທີ່ກາງເມືອງ ຂນະເມື່ອເຂົາອອກຫາອາຫານເພື່ອລ້ຽງຊີວິດຂອງຕົນ
- 20 “ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ໂຜດທອດພຣະເນດ ເພາະຂ້າພຣະອົງມີຄວາມທຸກ ຈິດໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງມີຄວາມຫວຸ້ນວາຍ ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຈັບປວດ ເພາະຂ້າພຣະອົງມັກກະບົດຢ່າງຮ້າຍກາດ ນອກບ້ານມີຄົນຕ້ອງຄົມດາບຕາຍ ໃນບ້ານກໍມີຄົນຕາຍດ້ວຍ
- 21 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຍິນວ່າ ຂ້າພຣະອົງຫາຍໃຈຢ່າງໃດ ຫາມືຜູ້ໃດມາເລົ່າໂລມໃຈຂ້າພຣະອົງ ບັນດາສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນເຖິງເຫດຮ້າຍທີ່ຕົກແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເຂົາທັງຫລາຍກໍພາກັນດີໃຈທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳຢ່າງນີ້ ຂໍໃຜດໍາເອົາມື້ທີ່ ພຣະອົງຊົງປະກາດໄວ້ນັ້ນໃຫ້ມາເຖິງ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັນຢ່າງທີ່ຂ້າພຣະອົງເປັນຢູ່ນີ້
- 22 “ຂໍໃຫ້ບັນດາການຊົ່ວຂອງເຂົາທັງຫລາຍມາປາກົດຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ແລະຂໍຊົງກະທຳແກ່ເຂົາທັງຫລາຍ ເຫມືອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳແກ່ຂ້າພຣະອົງ ເພາະການທໍຣະຍົດທັງສິ້ນຂອງຂ້າພຣະອົງເຖິດ ດ້ວຍຄວາມສະທ້ອນຫາຍໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງນັ້ນມີຫລາຍຄັ້ງ ແລະຈິດໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງກໍອ່ອນເພັງເຕັມທີແລ້ວ”

2 ຄວາມເສົ້າໂສກຂອງຊີໂອນຈາກພຣະເຈົ້າ

God's Warnings Fulfilled

- 1 ດ້ວຍພຣະພິໂຣດ ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເມກບັງທິດາຂອງຊີໂອນໜ່ວຍ ພຣະອົງໄດ້ຊົງແກວ່ງສະງ່າຮາສີຂອງອິສຣາເອນໃຫ້ຕົກລົງຈາກພ້າເຖິງດິນ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງແທ່ນຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງເລີຍ ໃນຍາມທີ່ພຣະອົງຊົງໂກດຮ້າຍ
- 2 ພຣະເຈົ້າຊົງທຳລາຍທີ່ຢູ່ຂອງຢາໂຄບເສັງສິ້ນແລ້ວໂດຍປາສຈາກພຣະກະຣຸນາ ດ້ວຍພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງພັງ ທີ່ກຳບັງທັງຫລາຍຂອງທິດາແຫ່ງຢູດາໃຫ້ທະລາຍລົງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ຕຳລົງເຖິງດິນ ແລະຊົງໃຫ້ຮາຊອານາຈັກແລະເຈົ້ານາຍເປັນສິ່ງມົນທົນ
- 3 ດ້ວຍພຣະພິໂຣດພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັດບັນດາອຳນາດແຫ່ງອິສຣາເອນໃຫ້ຂາດສິ້ນໄປ ພຣະອົງຊົງເອົາພຣະຫັດເບື້ອງຂວາໜີເສັງຈາກເຂົາຕໍ່ໜ້າສັດຕູ ພຣະອົງຊົງເຜົາຜານຕະກູນຢາໂຄບດັ່ງໄພທີ່ລຸກເຜົາໄຫມ້ໄປຮອບໆ
- 4 ພຣະອົງຊົງກົງທະນູຂອງພຣະອົງຢ່າງສັດຕູ ຊົງຍົກພຣະຫັດເບື້ອງຂວາເໝືອນດັ່ງເປັນຜູ້ຂັດຂວາງ ແລະໄດ້ຊົງປະທານບັນດາຄົນທີ່ຕາຂອງເຮົາຈະອວດໄດ້ນັ້ນເສັງໃນກະໂຈມທິດາແຫ່ງຊີໂອນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງລະບາຍພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງອອກມາເໝືອນດັ່ງໄພ
- 5 ພຣະເຈົ້າຊົງກາຍເປັນສັດຕູ ພຣະອົງໄດ້ຊົງທຳລາຍພວກອິສຣາເອນເສັງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງທຳລາຍບັນດາວັງຂອງເຂົາໝົດ ແລະໄດ້ຊົງທຳລາຍທີ່ກຳບັງຂອງເຂົາໃຫ້ຫັກເພພັງ ຊົງເພີ່ມຄວາມເສົ້າໂສກແລະການຄ່ຳຄວນໃນທິດາແຫ່ງຢູດາ
- 6 ພຣະອົງໄດ້ຊົງທຳລາຍພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງເສັງເໝືອນນຶ່ງເປັນໄພໃນສວນ ຊົງໃຫ້ສະຖານທີ່ປະຊຸມຂອງພຣະອົງມຸ່ນທະລາຍໄປ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳທັງເທສການແລະວັນສະບາໂຕໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປໃນຊີໂອນດ້ວຍພຣະພິໂຣດ ພຣະອົງຊົງດູຫມິ່ນອົງກະສັດແລະປະໂຮທິດພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຖິ້ມແທ່ນບູຊາຂອງພຣະອົງເສັງ ພຣະອົງຊົງກຽດຊັງສະຖານທີ່ນະມັສການຂອງພຣະອົງ ກຳແພງວັງທັງຫລາຍນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງມອບໄວ້ໃນເງື່ອມມີຂອງສັດຕູ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສົ່ງສູງອີກກະທຳໃນພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າເໝືອນຢ່າງໃນວັນເທສການ
- 7 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງພຣະທັຍໄວ້ແລ້ວທີ່ຈະທຳລາຍ ກຳແພງຂອງທິດາຊີໂອນເສັງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຂີດເສັ້ນວັດແທກໄວ້ແລ້ວ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງທົດພຣະຫັດເລີກການທຳລາຍ ເຫດສິນນີ້ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ທໍຄອຍແລະກຳແພງນັ້ນຄ່ຳຄວນ ໃຫ້ຫັກເພພັງຮ່ວງໂຮຍໄປດ້ວຍກັນ
- 8 ປະຕູເມືອງຊີໂອນທັງໝົດຍຸບລົງໃນດິນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງທຳລາຍ ແລະຊົງຫັກດານປະຕູທັງປວງເສັງສິ້ນກະສັດແລະເຈົ້ານາຍທັງຫລາຍແຫ່ງຊີໂອນກໍຕົກຢູ່ໃນຖ້ຳມາກາງປະຊາຊາດທີ່ບໍ່ມີທັມບັນຍັດ ໂອ ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມແຫ່ງເມືອງຊີໂອນບໍ່ໄດ້ຮັບນິມິດຈາກພຣະເຈົ້າອີກ
- 9 ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງທິດາແຫ່ງຊີໂອນ” ກໍກຳລັງນັ່ງງຽບຢູ່ເທິງພື້ນແຜ່ນດິນ ເຂົາທັງຫລາຍເອົາຜິງຂີ້ດິນໂຮຍໃສ່ຫົວຂອງຕົນ ແລະນຸ່ງຫົ່ມຜ້າກະສອບ ສາວພົມມະຈາຣີທັງຫລາຍແຫ່ງກຽງເຢຣູຊາເລັມກໍພາກັນກົມຫົວລົງກັບພື້ນ
- 10 ຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍອິດອ່ອນເພາະຮ້ອງໄຫ້ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍລະທົມ ເພາະຄວາມພິນາດຂອງທິດາແຫ່ງຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍລະທົມ ແລະເພາະເຫລົ່າເດັກເລັກເດັກນ້ອຍທີ່ດູດນົມຢູ່ນັ້ນ ເປັນລົມສລົບຢູ່ຕາມທາງໃນເມືອງ
- 11 ລູກທັງຫລາຍຖາມແມ່ຂອງຕົນວ່າ, “ແມ່ເອີຍ ເຂົ້າແລະເຫລົ້າອະຈຸນຢູ່ໃສ?” ເຂົາພາກັນຖາມ ຂນະທີ່ເຂົາເປັນລົມເໝືອນຄົນທີ່ຖືກບາດເຈັບຢູ່ຕາມທາງໃນເມືອງ ເມື່ອຊີວິດຂອງເຂົາຕ້ອງສິ້ນໄປ ທີ່ເອີກແມ່ຂອງເຂົາທັງຫລາຍ

- 12 ໂອ ທິດາແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາມາປຽບກັບເຈົ້າໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປຽບເຈົ້າກັບຫຍັງ ໂອ ທິດາພົມມະຈາຣີແຫ່ງຊີໂອນເອີຍ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເອົາເຈົ້າໄປປຽບແກ່ຫຍັງ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະເລົ່າໂລມເຈົ້າໄດ້ ເພາະຄວາມຫລົ້ມຈົມຂອງເຈົ້າກໍໃຫຍ່ທຽມເທົ່າມະຫາສະມຸດ ຜູ້ໃດຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ
- 13 ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງເຈົ້າໄດ້ເຫັນນິມິດລວງ ແລະນິມິດບໍ່ເປັນເຮືອງເປັນລາວມາບອກເຈົ້າ ແທນທີ່ເຂົາຈະເຜີຍບາບຂອງເຈົ້າອອກມາໃຫ້ແຈ້ງ ເພື່ອຈະໃຫ້ເຈົ້າກັບສູ່ສະພາບດີ ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນຄໍາໂອວາດເປັນຄວາມເປົ່າໆແລະຄວາມລ້ຽວສໍາລັບເຈົ້າ
- 14 ບັນດາຄົນທີ່ໄດ້ຜ່ານເຈົ້າໄປກໍໄດ້ຕີບມີເຍາະເຍີ້ຍເຈົ້າ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຫຍັບຫຍັນ ແລະໄດ້ສັ່ນຫົວເຍາະເຍີ້ຍທິດາແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວວ່າ, “ນີ້ຫລີຄີເມືອງ ທີ່ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຂະນານນາມວ່າຈິດງາມຢິ່ງວ່າເປັນຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງຄົນທົ່ວທັງໂລກ”
- 15 ບັນດາສັດຕູຂອງເຈົ້າ ໄດ້ອໍາປາກຮ້ອງໃສ່ເຈົ້າ ເຂົາທັງຫລາຍເບະປາກ ແລະກັດແຂ້ວຄັ້ງວິໄນ ເຂົາພາກັນຮ້ອງວ່າ, “ພວກເຮົາໄດ້ທໍາລາຍເມືອງນີ້ແລ້ວ ວັນນີ້ແຫລະ, ຄືວັນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຄອງຫາ ພວກເຮົາໄດ້ພົບແລ້ວ ພວກເຮົາເຫັນແລ້ວ”
- 16 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍາຕາມແລະພຣະປະສົງແລ້ວ ໄດ້ຊົງກະທໍາໃຫ້ພຣະດໍາຮັດຂອງພຣະອົງສໍາເຣັດ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ນານແລ້ວ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງທໍາລາຍລົງຢ່າງບໍ່ມີພຣະເມດຕາ ພຣະອົງຊົງກະທໍາໃຫ້ສັດຕູຍິນດີເຍີ້ຍເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຊຸກຳລັງຂອງພວກສັດຕູຂອງເຈົ້າຂຶ້ນ
- 17 ຈິດໃຈຂອງເຂົາທັງຫລາຍຮ້ອງທູນພຣະເຈົ້າວ່າ ໂອ ກົດາແພງຂອງທິດາແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຈົ່ງຫລັ່ງນໍ້າຕາໃຫ້ໄຫລອາບ ທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນດັ່ງນໍ້າໃນລໍາຫ້ວຍ ເຈົ້າຢ່າໄດ້ຢຸດຢ່ອນເລີຍ ຢ່າໃຫ້ນໍ້າຕາແຫ້ງຈາກຫນ່ວຍຕາເລີຍ
- 18 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຮ້ອງໃຫ້ໃນກາງຄືນຕາມຍາມລະບາຍຄວາມໃນໃຈຂອງເຈົ້າອອກມາຢ່າງນໍ້າ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຊູມືທັງສອງຂອງເຈົ້າຂຶ້ນຕໍ່ໄປຍັງພຣະອົງ ເພື່ອຂໍຊີວິດຂອງບັນດາລູກໆຂອງເຈົ້າທີ່ຫົວຈິນເປັນລົມສລົບໄປຕາມຖົນິນທິນທາງທຸກແຫ່ງ
- 19 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍທອດພຣະເນດເຖີດວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທໍາການເຊັ່ນນີ້ແກ່ຜູ້ໃດ ຄວນທີ່ພວກຜູ້ຍິງຈະກິນລູກຂອງ ຕິນ ຫລືຈະກິນແອນ້ອຍທີ່ຍັງອຸ້ມຢູ່ຫລື ພວກປະໂຮທິດ ແລະພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄວນຈະຖືກປະທານໃນສະຖານນະມັສການຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລື
- 20 ຄົນຫນຸ່ມແລະຄົນແກ່ ນອນຢຽດຢູ່ຕາມພື້ນດິນໃນຖົນິນ ສາວພົມມະຈາຣີ ແລະຊາຍຫນຸ່ມຂອງຂ້າພຣະອົງຖືກຄົມດາບພິນລົ້ມລົງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານເຂົາໃນວັນເມື່ອພຣະອົງຊົງພິໂຣດ ໄດ້ຊົງສັງຫານເຂົາເສັງໂດຍປາສຈາກພຣະກະຣຸນາ
- 21 ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຊີນເຫລົ່າສັດຕູຜູ້ທີ່ຂ້າພຣະອົງຢ້ານອ້ອມຮອບທຸກດ້ານມາ ຢ່າງໃນວັນເທສການ ພໍເຖີງວັນທີ່ພຣະອົງຊົງພິໂຣດກໍບໍ່ມີຈັກຄົນນຶ່ງໜີເອົາຕົວລອດໄດ້ ຫລືຄົງເຫລືອຕົກຄ້າງລອດຕາຍຢູ່ ຜູ້ທີ່ຂ້າພຣະອົງໄດ້ອຸ້ມຊູແລະລ້ຽງດູມານັ້ນ ສັດຕູຂອງຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຜົາຜານເສັງຫມົດແລ້ວ

3 ຄວາມຫວັງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມບັນເທົາໂດຍພຣະກະຣຸນາຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ

The Punishment, Repentance, and Hope

- 1 ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນຄວາມທຸກໃຈ ໂດຍໄມ້ແສ້ແຫ່ງພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງ
- 2 ພຣະອົງຊົງນໍາ ແລະພາຂ້າພະເຈົ້າມາໃນຄວາມມືດແລະບໍ່ແມ່ນໃນຄວາມສວ່າງ
- 3 ແທ້ຈິງພຣະອົງຊົງພິກພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ຕໍ່ສູ້ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຕລອດວັນ
- 4 ເນື້ອແລະຫນັງຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງກະທໍາໃຫ້ລ່າເຫລືອງລົງ ພຣະອົງຊົງຫັກກະດູກຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ

- 5 ພຣະອົງຊົງສ້າງຮິວຂ້າພະເຈົ້າ ຊົງເອົາຄວາມຂົ່ມຂື່ນແລະຄວາມທຸກຍາກລຳບາກລ້ອມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້
- 6 ພຣະອົງໄດ້ຊົງບັງຄັບຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຢູ່ໃນທີ່ມືດ ດັ່ງຄົນທີ່ຕາຍນານແລ້ວ
- 7 ພຣະອົງຊົງກະທຳຮິວລ້ອມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້ເພື່ອຈະກັກຂັງບໍ່ໃຫ້ອອກໄປໄດ້ ພຣະອົງຊົງຕີໂຊ່ລ່າມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້
- 8 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງກາບທູນຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ ພຣະອົງບໍ່ຊົງຟັງຄຳອ້ອນວອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
- 9 ພຣະອົງຊົງລ້ອມຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍກ້ອນຫີນທີ່ສະກັດ ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ຫີນທາງຂ້າພະເຈົ້າຄົດລ້ຽວໄປ
- 10 ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງທຳທ່າ ເຫມືອນຫມີຄອຍຄຸບ ແລະດັ່ງສິ່ງລີ້ຈອບຢູ່ໃນທີ່ລັບ
- 11 ພຣະອົງຊົງພາຂ້າພະເຈົ້າໄຫລໄປຈາກທາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຈັກຂ້າພະເຈົ້າເປັນຕ່ອນໆ ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຖິ້ມໄວ້
- 12 ພຣະອົງຊົງກົງທະນູຂອງພຣະອົງ ແລະເອົາຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງເປັນເປົ້າສຳລັບລູກທະນູ
- 13 ພຣະອົງຊົງເອົາລູກທະນູໃນແຫລ່ງຂອງພຣະອົງ ຍົງເຂົ້າໃນຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ
- 14 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຂີ້ປາກໃຫ້ຊົນຊາດທັງຫລາຍຫົວເຍາະເຍີ້ຍ ເປັນເນື້ອເພງໃຫ້ເຂົາຮ້ອງຫລິ້ນຕລອດທັງວັນ
- 15 ພຣະອົງໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມແຕ່ຄວາມຂົ່ມຂື່ນ ໃຫ້ໂສກເສົ້າເທງົາທາງອຍຕລອດເວລາ
- 16 ພຣະອົງກະທຳໃຫ້ແຂ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັກດ້ວຍຫີນແຮ່ ແລະຊົງຢຽດຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຢູ່ໃນກອງຂີ້ເຖົ້າ
- 17 ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂາດຄວາມສົງຄາມສຸກ ຈົນຂ້າພະເຈົ້າລືມຄວາມເບີກບານວ່າເປັນຢ່າງໃດ
- 18 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງວ່າ, “ສັກສີຂອງຂ້າພະເຈົ້າສູນໄປແລ້ວ ແລະຄວາມຫວັງໃນພຣະເຈົ້າກໍດັບຫມົດ”
- 19 ຂໍຊົງຈຳຄວາມທຸກໃຈ ແລະຄວາມຖືກບົບຄັ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກໍເຕັມດ້ວຍຢາພິດອັນຂົ່ມຂື່ນ
- 20 ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຍັງລະນຶກເຖິງຢ່າງບໍ່ສິ້ນສຸດ ແລະຖືກກົດດັນພາຍໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າ
- 21 ຂ້າພະເຈົ້າຫວນຄິດຂຶ້ນມາໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫວັງຂຶ້ນເມື່ອຄິດໄດ້ວ່າ
- 22 ຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຢຸດຢັ້ງ ແລະພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີສິ້ນສຸດ
- 23 ເປັນຂອງໃຫມ່ຢູ່ທຸກເວລາເຊົ້າ ຄວາມທ່ຽງຕົງຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ຫລາຍ
- 24 ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນສ່ວນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຫດສັນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະຫວັງໃນພຣະອົງ”
- 25 ພຣະເຈົ້າຊົງດີຕໍ່ຄົນທັງປວງທີ່ຄອຍຖ້າພຣະອົງຢູ່ ແລະຊົງດີຕໍ່ຄົນທີ່ສແວງຫາພຣະອົງ
- 26 ເປັນການດີທີ່ຈະຫວັງໃຈ ແລະລໍຄອຍຄວາມລອດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 27 ເປັນການດີທີ່ຄົນເຮົາຈະແບກແອກໃນວັນທຸ່ມ
- 28 ໃຫ້ເຂົາມັ່ງໆ ຢູ່ແຕ່ລຳພັງ ເພາະພຣະອົງຊົງວາງແອກນັ້ນເອງ
- 29 ໃຫ້ເຂົາເອົາປາກຈິດໄວ້ໃນຜຶງຂີ້ດິນ (ຖ້າທຳດັ່ງນັ້ນຍັງຈະມີຫວັງ)
- 30 ໃຫ້ເຂົາອາງແກ້ມໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕິບເຂົາ ໃຫ້ເຂົາຍອມຮັບຄວາມອັບອາຍຢ່າງເຕັມປຸ່ງມເຖິດ
- 31 ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງປະຖິ້ມຕລອດໄປດອກ
- 32 ແຕ່ວ່າຖ້າພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມເສົ້າໂສກ ພຣະອົງຈະຊົງພຣະກະຣຸນາຕາມຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງອັນລື່ນເຫລືອຂອງພຣະອົງ
- 33 ເພາະພຣະອົງບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍທີ່ໄດ້ທຳໃຫ້ເກີດຄວາມທຸກໃຈ ຫລືລູກຫລານມະນຸດມີຄວາມໂສກ
- 34 ການຢຽບຢຳ ບັນດາຊະເລີຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ໃຕ້ຕີນກໍດີ
- 35 ການຕັດສິດຂອງມະນຸດຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຕໍ່ພຣະພັກຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສູງສຸດກໍດີ
- 36 ຖ້າເຂົາທຳຜິດຕໍ່ຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດໃນຄະດີແຫ່ງຕີນ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍເລີຍ
- 37 ຜູ້ໃດຈະສັ່ງແລະໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ນອກຈາກເນື້ອພຣະເຈົ້າຊົງສະຖາປະນາໃຫ້ເປັນໄປ
- 38 ນອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ສູງສຸດນັ້ນບໍ່ແມ່ນມີມາທັງຮ້າຍແລະດີ ຍາກແລະສະບາຍຫລື

- 39 ມະນຸດທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຈະໄປຈົມເອົາກັບໃຜ ຄືມະນຸດທີ່ຖືກທຳໂຫດເພາະບາບຂອງຕົນ
- 40 ໃຫ້ພວກເຮົາທົດສອບ ແລະພິຈາລະນາທາງຂອງພວກເຮົາ ແລະກັບມາທາງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຖິດ
- 41 ໃຫ້ພວກເຮົາຍົກຈິດໃຈ ແລະມີຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນຕໍ່ພຣະພຣະເຈົ້າໃນຟ້າສວັນທູນວ່າ,
- 42 “ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ທໍຣະຍົດ ແລະໄດ້ກະບົດແລ້ວ ແລະພຣະອົງຍັງບໍ່ໄດ້ຊົງອະພັຍໂທດ”
- 43 “ພຣະອົງຊົງຫ້າມຄວາມກົວ ແລະໄລ່ຕາມພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານຢ່າງບໍ່ສົງສານ
- 44 ພຣະອົງຊົງຄຸມພຣະອົງໄວ້ເສັ້ງດ້ວຍເມກ ເພື່ອວ່າການອ້ອນວອນຂອງພວກຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ທະລຸໄປເຖິງພຣະອົງໄດ້
- 45 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງເປັນເຫມືອນສິ່ງເສດເຫຼືອແລະຂີ້ເຍື່ອທີ່ຖິ້ມຢູ່ໃນຖ້ຳມາກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍ
- 46 “ບັນດາສັດຕູຂອງພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ອ້າປາກຮ້ອງໃສ່ພວກຂ້າພຣະອົງ
- 47 ເຫດການທີ່ໜ້າຍ້ານແລະຫລຸມທາງມາເຖິງຂ້າພຣະອົງ ທັງຄວາມວ່າງເປົ່າແລະຄວາມພິນາດ
- 48 ນ້ຳຕາຂອງຂ້າພຣະອົງໄຫລເປັນແມ່ນ້ຳ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມພິນາດແຫ່ງທິດາຂອງຊົນຊາດຂອງຂ້າພຣະອົງ
- 49 “ນ້ຳຕາຂອງຂ້າພຣະອົງໄຫລລົງບໍ່ຢຸດ ແລະບໍ່ມີເວລາຊ່ວງເຊົາເລີຍ
- 50 ຈົນກວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະທອດພຣະເນດລົງຫລຽວເບິ່ງຈາກສວັນ
- 51 ຕາຂອງຂ້າພຣະອົງທຳໃຫ້ລະທົມເພາະເຄາະກັມຂອງບັນດາບຸດຕຣີແຫ່ງເມືອງຂອງຂ້າພຣະອົງ
- 52 “ພວກທີ່ຕັ້ງຕົນເປັນສັດຕູຕໍ່ຂ້າພຣະອົງໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນນັ້ນ ໄດ້ຂັບໄລ່ຂ້າພຣະອົງຕັ້ງຂັບໄລ່ນົກ
- 53 ເຂົາທັງຫລາຍແກ່ວງຂ້າພຣະອົງລົງໃນບໍ່ໃຫ້ຕາຍ ແລະເອົາຫີນຖິ້ມທັບຂ້າພຣະອົງເສັ້ງ
- 54 “ນ້ຳໄດ້ຖ້ວມທົວຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າສູນເສັ້ງແນ່ແລ້ວ”
- 55 “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຮ້ອງອອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈາກທີ່ເລິກໃນນ້ຳສ້າງ
- 56 ພຣະອົງຊົງສະດັບສຽງຂ້າພຣະອົງທີ່ວ່າ, “ຂໍຢ່າຊົງບັງພຣະກັນຕໍ່ຄຳຂອງຂ້າພຣະອົງທີ່ຮ້ອງທູນຂໍໃຫ້ຊ່ອຍ”
- 57 ພຣະອົງຊົງເຂົ້າມາໃກ້ໃນວັນທີ່ຂ້າພຣະອົງຮ້ອງທູນພຣະອົງ ພຣະອົງຕຣັສວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງຍ້ານ”
- 58 “ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຂົ້າກັບຄະດີຂອງຂ້າພຣະອົງແລ້ວ ພຣະອົງຊົງໄຖ່ຊີວິດຂ້າພຣະອົງ
- 59 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງເຫັນທີ່ເຂົາຜິດຕໍ່ຂ້າພຣະອົງແລ້ວ ຂໍຊົງພິພາກສາຄະດີຂອງຂ້າພຣະອົງເຖິດ
- 60 ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຫັນໃຈແກ້ແຄ້ນຂອງເຂົາແລະແຜນການທຳຮ້າຍຂ້າພຣະອົງແລ້ວ
- 61 “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນຄຳເຍາະເຍີ້ຍ ແລະແຜນການທຳຮ້າຍຂ້າພຣະອົງແລ້ວ
- 62 ຄືຮິມຝີປາກແລະຄວາມຄິດຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮຸກຮານຂ້າພຣະອົງ ກໍຕໍ່ສູ້ຂ້າພຣະອົງຢູ່ຕອດວັນ
- 63 ເບິ່ງແມ່, ບໍ່ວ່າເຂົາຈະນັ່ງຫລືລຸກ ຕົວຂ້າພຣະອົງກຳເປັນເນື້ອເພງໃຫ້ເຂົາຮ້ອງຫລິ້ນ
- 64 “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຕອບສນອງເຂົາທັງຫລາຍ ຕາມກັມແຫ່ງນ້ຳມີຂອງເຂົາ
- 65 ພຣະອົງຄົງຈະຊົງກະທຳໃຫ້ໃຈຂອງເຂົາທັງປວງມິດມົວໄປ ຄຳສາບຂອງພຣະອົງຄົງຕົກເຫນືອເຂົາ
- 66 ພຣະອົງຍັງຄົງໄລ່ຕິດເຂົາໄປດ້ວຍພຣະພິໂຣດແລະທຳລາຍເຂົາເສັ້ງ ຈາກໃຕ້ຟ້າສວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

4 ສຳເຣັດການລົງໂທດຊີໂອນ

The Punishment of Zion

- 1 ເປັນຢ່າງໃດຫນ້າ ທອງຄຳຈຶ່ງມີສິສລິວ ແລະທອງນົພຄຸນກໍປ່ຽນໄປ ເພັດພອຍສັກສິດກໍແຕກກະຈາຍຕາມທຸກທາງຖນົນ
- 2 ບຸດຊາຍຜູ້ປະເສີດຂອງກຸງຊີໂອນ ມີຄຳປຽບໄດ້ກັບທອງນົພຄຸນນັ້ນ ຖືກຕີຮາຄາພຽງເທົ່າຫມໍ່ດິນທີ່ບັນຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງຊ່າງຫມໍ່ເທົ່ານັ້ນຫນໍ່

- 3 ແມ່ນແຕ່ຫມາຍຢ່າງໄດ້ເອົານົມອອກໃຫ້ລູກຂອງມັນດູດ ແຕ່ທິດາແຫ່ງຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໃຈຮ້າຍດັ່ງນົກກະຈອກເທດໃນຖິ່ນການດານ
- 4 ລົ້ນຂອງແອນ້ອຍທີ່ຍັງບໍ່ຢ່ານົມທົວກະຫາຍຈົນຕິດເຫລືອກ ພວກເດັກໄດ້ຂໍອາຫານແຕ່ບໍ່ມີໃຜຢືນໃຫ້ເຂົາ
- 5 ຄົນທັງປວງທີ່ເຄີຍຮັບປະທານອາຫານຢ່າງວິເສດຕ້ອງພິນາດຢູ່ຕາມຖນົນ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຄີຍຫິມເສື້ອສີມ່ວງຕ້ອງນອນເທິງກອງຂີ້ເຍື່ອ
- 6 ເພາະໂທດຜິດຂອງທິດາແຫ່ງຊົນຊາດ ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນກໍຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂທດຂອງເມືອງໂຊໂດມ ທີ່ຕ້ອງຂວ້າທະລາຍລົງໃນພົບຕາດຽວໂດຍບໍ່ມີໃຜໄດ້ແຕະຕ້ອງເລີຍ
- 7 ພວກເຈົ້ານາຍນັ້ນບໍ່ຮູ້ສຸດກວ່າຫິມະ ແລະຂາວກວ່ານ້ຳນົມ ຜິວພັນຂອງເຂົາເປັ່ງປັ່ງຍິ່ງກວ່າຫິນແກ້ວພິລາເຂົາມີຮູບຮ່າງງາມດັ່ງໄພທູນ
- 8 ບັດນີ້ຜິວພັນຂອງເຂົາກໍມີດກວ່າສີດໍາ ຄົນທີ່ຢູ່ຕາມຖນົນກໍຈື່ເຂົາບໍ່ໄດ້ ຫນັງຂອງເຂົາທຽວທຸ້ມກະດູກ ແລະຈ່ອຍຜອມສໍາກັບດິນພືນ
- 9 ຄົນທີ່ຕາຍດ້ວຍຄົມດາບຍັງດີກວ່າ ຄົນທີ່ຕ້ອງອິດຢາກຕາຍ ເພາະຄົນເຫລົ່ານີ້ຄ່ອຍຈ່ອຍລົງຄ່ອຍຕາຍໄປ ເພາະຂາດຜົນຈາກທັງນາ
- 10 ມືຂອງຍິງທີ່ໃຈອ່ອນເອົາລູກຂອງຕົນຕົ້ມກິນ ລູກທີ່ຖືກຕົ້ມກິນເປັນອາຫານນັ້ນ ກໍກິນເມື່ອຍາມພັຍວິບັດມາສູ່ທິດາແຫ່ງຊົນຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
- 11 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໂທໂສອອກມາແລ້ວ ພຣະອົງຊົງເທພຣະພິໂຣດອັນກ້ຽວກາດຂອງພຣະອົງລົງແລ້ວ ແລະໄດ້ຊົງຈຸດໄຟຂຶ້ນໃນເມືອງຊີໂອນ ຊຶ່ງເຜົາຜານແມ່ນແຕ່ຮາກຂອງເມືອງນັ້ນ
- 12 ກະສັດທັງປວງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະບັນດາຊາວພິພິບພາກັນບໍ່ເຊື່ອວ່າ ສັດຕຣູຈະໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປະຕູກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້
- 13 ເພາະຄວາມຜິດບາບຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງເມືອງຊີໂອນ ແລະເພາະການບາບຂອງພວກປະໂຣທິດຂອງເມືອງນັ້ນໄດ້ກະທໍາໃຫ້ເລືອດຂອງຜູ້ຊອບທັມໄຫລອອກໃນຖ້ຳກາງເມືອງ
- 14 ເຂົາທັງຫລາຍຢ່າງໂຊເຊແລະຕາບອດໄປຕາມຖນົນ ທໍາຕົນໃຫ້ມີມົນທົນດ້ວຍເລືອດ ຈົນຄົນຈະຈັບບາຍບໍ່ໄດ້ທີ່ເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາ
- 15 “ຫນີໄປສາ ຄົນມີມົນທົນ”ຄົນທັງຫລາຍຮ້ອງໃສ່ເຂົາ “ຫນີໄປ ຫນີໄປ ຢ່າມາແຕະຕ້ອງ” ສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຫນີໄປເປັນຄົນພະເນຈອນ ພິລເມືອງຂອງປະຊາຊາດເວົ້າກັນວ່າ, “ເຂົາບໍ່ຄວນຢູ່ທີ່ນີ້ອີກຕໍ່ໄປ”
- 16 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຊົງກະທໍາໃຫ້ເຂົາທັງປວງກະຈັດກະຈາຍໄປ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງສົນພຣະທັຍໃນເຂົາອີກເລີຍ ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ນັບຖືພວກປະໂຣທິດ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມນັບຖືຕໍ່ພວກຜູ້ນໍາ
- 17 ຕາຂອງພວກເຮົາຫລຽວຫາຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ ການຊ່ອຍເຫລືອນັ້ນເປັນລົມເປັນແລ້ງ ສ່ວນການເຝົ້າລໍຄອຍ ພວກເຮົາໄດ້ຄອຍ ເມືອງທີ່ບໍ່ອາດຊ່ອຍເຮົາໄດ້
- 18 ມີຄົນສິ່ງຊອມຕິດຕາມເຮົາ ຈົນພວກເຮົາຢ່າງທີ່ລານເມືອງຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ ເບື້ອງປາຍຂອງພວກເຮົາກໍໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ວັນເດືອນທັງຫລາຍຂອງພວກເຮົາກໍຈະຈົມຢູ່ເພາະບັນປາຍຂອງພວກເຮົາມາເຖິງ
- 19 ພວກທີ່ໄລ່ຕາມຈັບເຮົາກໍໄວກວ່ານົກອິນຊີໃນທ້ອງຟ້າ ເຂົາທັງຫລາຍແລ່ນກວາດພວກເຮົາເທິງໝູ ເຂົາທັງຫລາຍຄອຍດັກຈັບເຮົາໃນຖິ່ນກັນດານ
- 20 ເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຄືກະສັດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນກໍຕົກຫລຸມພາງຂອງເຂົາທັງຫລາຍແລ້ວ ຄືພວກເຮົາກໍາວຂວັນເຖິງພຣະອົງທ່ານວ່າ, “ເຮົາຈະດໍາຮົງຊີວິດຂອງເຮົາຖ້າມາກາງປະຊາຊາດໄດ້ ກໍດ້ວຍອາສັຍຮິ່ມເງົາຂອງພຣະອົງທ່ານ”

- 21 ໂອ ທິດາແຫ່ງເມືອງເອໂດມ ທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນປະເທດອູດ ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີເຖິດ ຂັນໃບນັ້ນຄົງຈະສົ່ງຜ່ານມາເຖິງ ເຈົ້າດ້ວຍເປັນແນ່ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເມົາໄປ ແລະຈະຕ້ອງແກ້ຜ້າເປືອຍຕົວລ້ອນຈ້ອນ
- 22 ໂອ ທິດາແຫ່ງກຸງຊີໂອນເອີຍ ການລົງໂທດເພາະການອະທັມຂອງເຈົ້າກໍຄົບແລ້ວ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງພາເຈົ້າ ອອກໄປໃຫ້ເປັນຊະເລີຍອີກຕໍ່ໄປ ໂອທິດາແຫ່ງເມືອງເອໂດມເອີຍ ພຣະອົງຈະຊົງລົງໂທດ ເພາະຄວາມບາບ ຜິດຂອງເຈົ້າ ພຣະອົງຈະຊົງເປີດເຜີຍບາບຂອງເຈົ້າ

5 ຄໍາອ້ອນວອນຂອງພຣະກະຣຸນາທິຄຸນ

A Plea for Mercy

- 1 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງລະນຶກວ່າມີສິ່ງໃດຕົກເຖິງຂ້າພຣະອົງ ເບິ່ງແມ່, ຂໍຊົງພິຈາະນາຄວາມອັບອາຍ ຂາຍຫນ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ
- 2 ມໍຣະດົກຂອງພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ໄປຕົກຢູ່ກັບພວກຕ່າງປະເທດ ບ້ານເຮືອນຂອງພວກຂ້າພຣະອົງເປັນ ຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ
- 3 ພວກຂ້າພຣະອົງເປັນຄົນກໍາພ້າພໍ່ ແລະບັນດາແມ່ຂອງຂ້າພຣະອົງເປັນດັ່ງຍິງຫມ້າຍ
- 4 ນ້ຳກໍຕ້ອງຊື້ເຂົ້າດື່ມ ພືນກໍຕ້ອງຊື້ເຂົ້າໃຊ້
- 5 ຜູ້ຂົ່ມຂີ່ໄດ້ຂີ່ຄໍພວກຂ້າພຣະອົງໄວ້ ພວກຂ້າພຣະອົງອ່ອນເພັງ ແລະເຂົາບໍ່ໃຫ້ມີເວລາພັກເລີຍ
- 6 ພວກຂ້າພຣະອົງຍໍມືນິບຄົນເອຍິບ ແລະຄົນອັສຊີເຣັງ ເພື່ອຈະໄດ້ອາຫານກິນອີ່ມ
- 7 ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ກະທໍາບາບ ແລະກໍຕາຍຫມົດແລ້ວ ພວກຂ້າພຣະອົງຕ້ອງຖືກໂທດເພາະ ບາບຂອງພວກເຂົາ
- 8 ພວກຂ້າທາດປົກຄອງພວກຂ້າພຣະອົງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນມືຂອງເຂົາໄດ້
- 9 ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍໄດ້ອາຫານມາໂດຍເອົາຊີວິດເຂົ້າສ່ຽງ ເພາະຄາບແຫ່ງຖິ່ນກັນດານ
- 10 ຜິວຫນັງຂອງພວກຂ້າພຣະອົງກໍຮ້ອນປານເຕົາອົບ ເພາະຄວາມເດືອດຮ້ອນເຮັດໃຫ້ເຈັບໄຂ້
- 11 ເຂົາທັງຫລາຍຂົ່ມຂືນພວກຜູ້ຍິງໃນເມືອງຊີໂອນ ແລະຂົ່ມຂືນສາວພົມມະຈາຣີໃນທົ່ວເມືອງແຫ່ງຢູດາ
- 12 ພວກເຈົ້ານາຍຕ້ອງຖືກຜູກມືແຂວນໄວ້ບໍ່ມີໃຜນັບຖືພວກຜູ້ນໍາ
- 13 ພວກຄົນຫນຸ່ມຖືກບັງຄັບໃຫ້ໂມ້ແປ້ງ ແລະພວກເດັກຕ້ອງແບກພືນຫນັກລົ້ມລູກຄຸກຄານ
- 14 ພວກຜູ້ໃຫຍ່ຫາຍຕົວໄປຈາກປະຕູເມືອງ ພວກຄົນຫນຸ່ມໄດ້ຢຸດດິດສິຕິເປົ່າແລ້ວ
- 15 ຄວາມສຸກຫາຍໄປສິ້ນຈາກໃຈຂອງພວກຂ້າພຣະອົງ ການເຕັ້ນລໍາຂອງພວກຂ້າພຣະອົງກາຍເປັນການໂສກ ເສົ້າ
- 16 ມົງກຸດໄດ້ຫລິ້ນລົງຈາກທົວຂ້າພຣະອົງແລ້ວ ວິບັດແກ່ພວກຂ້າພຣະອົງເພາະພວກຂ້າພຣະອົງກະທໍາບາບໄວ້
- 17 ເຫດນີ້ເອງໃຈພວກຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງເຈັບປວດ ເພາະການເຫລົ່ານີ້ເອງ ຕາຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງມົວໄປ
- 18 ເຫດດ້ວຍພູຊີໂອນຊຶ່ງເກີດຮ້າງເປົ່າ ພວກຫມາຈອກໄດ້ຍ່າງໄປມາຢູ່ເທິງທີ່ນັ້ນ
- 19 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຄອບຄອງຢູ່ເປັນນິດ ພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງດໍາອົງຢູ່ທຸກຊົ່ວຊາດພັນ
- 20 ເຫດໃດພຣະອົງຊົງລືມພວກຂ້າພຣະອົງເປັນນິດ ເຫດໃດໄດ້ຊົງປະຖິ້ມພວກຂ້າພຣະອົງດິນນານດັ່ງນີ້
- 21 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ກັບສູ່ພຣະອົງເຖິດ ແລ້ວພວກຂ້າພຣະອົງຈະກັບສູ່ພຣະອົງ ຂໍ ຊົງພົ້ນເດືອນປີຂອງຂ້າພຣະອົງໃຫ້ເຫມືອນແຕ່ກ່ອນ
- 22 ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ພຣະອົງຊົງປະຖິ້ມພວກຂ້າພຣະອົງໄປແລ້ວ ແລະພຣະອົງຊົງພິໂຣດພວກຂ້າພຣະອົງຢ່າງລົ້ນ ເຫລືອ

